

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 7C/428/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915212727
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alica Žingorová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6915212727.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rimavskej Sobote sudkyňou Mgr. Alicou Žingorovou v právnej veci žalobkyne: B. B., Q., Z., H.. XX. XX. XXXX, O. XXX/XX, Q. K. v zastúpení: B. B., H.. XX. XX. XXXX, O. XXX/XX, Q. K. proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdková 369, Bratislava o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti takto

rozhodol:

I.Súd žalobu žalobkyne **z a m i e t a**.

II.Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobkyňa podala na súd žalobu, ktorou sa domáhala určenia, že je v 1/1-ne (v celosti) vlastníkom parcely číslo L. XXXX o výmere XXXX m², ktorá je vedená na LV č. XXXX v katastrálnom území Q. A. na tom základe, že konfiškácia majetku jej právneho predchodcu Š. Z. prebehla nezákonne, pričom predmetná nehnuteľnosť neprešla do vlastníctva žalovaného, pretože zápis zo dňa 01. 10. 1962 č.d. XXXX pod C. v S. č. XXX k.ú. A. (v súčasnosti Q. A.) je ničotný, neplatný.

2.Žalovaný mal za to, že pokiaľ sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam rozsudkom tak, že bude priamo určená za vlastníčku bez prejednávania uvedenej nehnuteľnosti v dedičskom konaní má za to, že takto to v zmysle našej legislatívy nie je možné. Za tohto stavu je toho názoru, že nie je daná aktívna legitímácia a žiadal žalobu zamietnuť. Ďalej uviedol, že po posúdení skutkového stavu v danej veci má za to, že žalobkyňa si mohla uplatniť svoje nároky v rámci reštitúcie podľa zákona č. 229/1991 a podľa zákona č. 503/2003, v zmysle ktorých pokiaľ sa stane majetková krivda, ak štát prevzal bez právneho dôvodu majetok, tak mohla požiadať v rámci reštitučných zákonov o nápravu. Len prostredníctvom reštitučných predpisov možno dosiahnuť spochybnenie správneho aktu - konfiškácie alebo následkov jeho neexistencie. Z tohto hľadiska má za to, že absentuje naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva vychádzajúc z právneho názoru NS v rozhodnutí č. 4Cdo/130/2007.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania; oboznámením sa s výpisom z pozemno-knižnej vložky č. XXX pre kat. územie A. (v súčasnosti Q. A.); rodným listom Š. Z., H.. XX. XX. XXXX; úmrtným listom Š. Z., T.. XX. XX. XXXX; konfiškačným rozhodnutím č. XXXX/XX zo dňa 24. 09. 1948 vydaným Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Lučenci; výpisom z matriky narodených farského úradu v Jesenskom a fotokópiou výpisu z matriky úmrtí farského úradu v Jesenskom; fotokópiou z matriky narodených farského úradu Reformovanej cirkvi a fotokópiou z matriky úmrtí farského úradu Reformovanej cirkvi ohľadom R. T.; potvrdením Okresného úradu v Rimavskej Sobote, odboru pozemkového a lesného zo dňa 04. 09. 2015; výpisom z LV č. XXXX pre kat. územie

Q. A. a rodným listom žalobkyne a doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/491/2016-61 zo dňa 31. 10. 2017 a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozhodnutím konfiškačnej komisie v Jesenskom zo dňa 22. 06. 1948 č. 321-12/48-III-konf-om. zriadenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n.SNR v znení nariadenia č.64/1946 Sb.n.SNR zo dňa 24. 09. 1948 bolo rozhodnuté Poverením podošospodárstva a pozemkovej reformy č. 5847/48 o konfiškácii majetku Š. Z. a manželky T. rod. R. ako osôb maďarskej národnosti. Na základe tohto rozhodnutia sa považoval podošospodársky majetok v rozsahu § 2 nariadenia č. 104/1945 Sb.n.SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení podošospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa patriaci vlastníckym právom Š. Z. a jeho manželke T. Q.. R. zapísaný v pozemkovej knihe kat. územia A. vo vložke č. XXX C., XXX C., XXX C. v 1/1-ne (v celosti) za skonfiškovaný.

Žalobkyňa poukázala na tú skutočnosť, že predmetné konfiškačné rozhodnutie bolo vystavené na meno "Š. Z. s manželkou T. Q.. R." obyvateľov obce A. v súčasnosti Q. A. ale konfiškačná komisia na základe tohto rozhodnutia skonfiškovala nehnuteľnosť, ktorá nehnuteľnosť nepatrila do vlastníctva Š.R. Z. a jeho manželky T. Q.. R. ale bola majetkom otca žalobkyne Š. Z., H.. XX. XX. XXXX a zomr. dňa XX. XX. XXXX. Došlo tu k pochybeniu konfiškačnej komisie, ktorá "poplietla" dve fyzické osoby, ktoré žili v rovnakom období, mali rovnaké krstné mená a priezviská "Š. Z.", pričom jeden z nich žil v obci D., druhý v obci A. (v súčasnosti Q. A.) a obaja boli vlastníckymi nehnuteľnosťami v katastri obce A. (v súčasnosti Q. A.).

V rokoch 2004 až 2015 pri vyhotovení Registra obnovenej evidencie pozemkov z pôvodnej parcely č. G. XXX/XX bola vytvorená nová parcela s novým číslom L. XXXX a novým listom vlastníctva č. XXXX, pričom výmera novovytvorenej parcely je totožná s výmerou pôvodnej parcely XXXX m², ktorej v evidencii nehnuteľností je vedený ako výlučný vlastníck: Slovenská republika.

4.Podľa ust. § 132 ods. 1 OZ vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

5.Podľa ust. § 460 OZ dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťľa.

6.Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala svoju aktívnu legitímáciu, t. j. nepreukázala, že sa stala vlastníčkou nehnuteľnosti, pričom po vykonanom dokazovaní bolo zistené, že k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, a ku ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia vlastníckeho práva nebola predmetom dedičského konania a ani nebolo rozhodnuté kto z dedičov predmetnú nehnuteľnosť, ak by táto patrila do vlastníctva poručiťľa zdedil a stal sa jej vlastníckom, pretože z rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva v Rimavskej Sobote č. D 370/92 zo dňa 25. 05. 1992 vyplýva, že v prvej zákonnej skupine boli dedičmi manželka poručiťľa a dcéra poručiťľa.

Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal z citovaného zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/491/2016-61 zo dňa 31. 10. 2017, v ktorom poukázal na to, že predpokladom aktívnej legitímácie žalobkyne na podanie návrhu na určenie vlastníctva je posúdenie vlastníctva jej právneho predchodcu a to v nespоровom dedičskom konaní, ktoré nemôže subsumovať všeobecný súd v sporovom konaní o určenie vlastníctva, ako to vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 482/2013. Ďalej aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo/637/2006 vyplýva, že za dediča vo vlastnom slova zmysle možno považovať len toho, komu bolo rozhodnutím súdu dedičstvo potvrdené, alebo kto sa stane nadobúdateľom pomernej časti dedičstva. Do tejto doby je tak možné osobu uchádzajúcu sa o dedičstvo považovať len za domnelého dediča, ktorý ešte nie je nositeľom práv a povinností patriacich do dedičstva, ale ktorý sa ním stane so spätnou účinnosťou ku dňu poručiťľovej smrti až na základe výsledku konania o dedičstvo. V dedičskom konaní je určené aj kto dedí majetok poručiťľa a v akom podiele.

7.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania v prejednávanej veci nebolo preto možné rozhodnúť o vlastníctve k nehnuteľnosti v prospech žalobkyne vzhľadom k tomu, že žalobkyňa aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby nijako nepreukázala a z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

8.O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný priznal právo na náhradu trov konania v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).